

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) NUTARTIS

2015 m. spalio 6 d.*

„Apeliacinis skundas — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnis — Žemės ūkis — Reglamentas (EB) Nr. 510/2006 — Saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registras — Pavadinimo „Edam Holland“ įregistravimas — Gamintojai, naudojanrys pavadinimą „Edam“ — Suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas“

Byloje C-517/14 P

dėl 2014 m. lapkričio 14 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo,

Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V., įsteigta Berlyne (Vokietija), atstovaujama advokatų M. Loschelder ir V. Schoene,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai B. Schima, J. Guillem Carrau ir G. von Rintelen, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Nyderlandų Karalystei, atstovaujamai B. Koopman ir M. Bulterman,

Nederlandse Zuivelorganisatie, įsteigta Zutermere (Nyderlandai), atstovaujamai advokatų P. van Ginneken ir G. Béquet,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai J. L. da Cruz Vilaça ir C. Lycourgos (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į išklausus generalinį advokatą priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnį,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šią

Nutartį

- 1 Apeliaciniame skunde *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.* prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse / Komisija* (T-112/11, EU:T:2014:752, toliau – skundžiama nutartis), kuria pastarasis atmetė jos ieškinį dėl 2010 m. gruodžio 2 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1121/2010 dėl pavadinimo įregistravimo saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registre [„Edam Holland“ (SGN)] (OL L 317, p. 14, toliau – ginčijamas reglamentas) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 510/2006

- 2 Ginčijamų faktinių aplinkybių susiklostymo metu dar galiojusio 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, p. 12, toliau – pagrindinis reglamentas) 14 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Įregistravimo procedūra turėtų sudaryti sąlygas visiems fiziniams ar juridiniams asmenims, turintiems teisėtą interesą valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, naudotis savo teisėmis, pranešant apie savo prieštaravimus.“

- 3 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Per šešis mėnesius nuo 6 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje numatyto paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos bet kuri valstybė narė ar trečioji šalis gali pateikti prieštaravimą pasiūlymui įregistruoti, pateikdama [Europos] Komisijai tinkamai pagrįstą pareiškimą.

2. Bet kurie teisėtą interesą turintys fiziniai ar juridiniai asmenys, įsisteigę ar gyvenantys valstybėje narėje, išskyrus įregistravimo paraišką pateikusia valstybę narę, arba trečiojoje šalyje, taip pat gali pateikti prieštaravimą siūlymui įregistruoti, pateikdami tinkamai pagrįstą pareiškimą.

Valstybėje narėje įsisteigę ar gyvenantys fiziniai ar juridiniai asmenys tokį pareiškimą tai valstybei narei pateikia per 1 dalyje numatytą prieštaravimo pateikimo laikotarpį.

<...>“

- 4 Šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta:

„Kai įregistruoto pavadinimo sudėtyje bendrinio laikytinas žemės ūkio produkto ar maisto produkto pavadinimas, to bendrinio pavadinimo vartojimas atitinkamam žemės ūkio produktui ar maisto produktui žymėti nelaikomas prieštaraujančiu pirmos pastraipos a ir b punktams.“

Ginčijamas reglamentas

- 5 Pagal ginčijamo reglamento 8 konstatuojamąją dalį:

„Atrodo, kad prieštaravimų pareiškėjai tvirtindami, jog įregistruojant būtų pakenkta pavadinimams, prekių ženklams ar produktams ir jog siūlomas įregistruoti pavadinimas yra bendrinis, turi omenyje ne visą pavadinimą „Edam Holland“, o tik vieną jo dalį, t. y. žodį „Edam“. Tačiau apsauga suteikiama pavadinimui „Edam Holland“, o ne jo daliai. Pagal [pagrindinio] reglamento 13 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą žodį „Edam“ galima ir toliau naudoti, jeigu laikomasi Sąjungos teisinės tvarkos principų ir taisyklių. Siekiant užtikrinti aiškumą atitinkamai buvo iš dalies pakeista specifikacija ir santrauka.“

- 6 Šio reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„Šio reglamento I priede nurodytas pavadinimas įregistruojamas registre.

Nepaisant pirmosios pastraipos nuostatų pavadinimą „Edam“ galima ir toliau naudoti Sąjungos teritorijoje, jeigu laikomasi [Europos] Sąjungos teisinės tvarkos principų ir taisyklių.“

- 7 Šio reglamento II priede pateiktos tokios nuorodos:

„<...>

4. Specifikacija <...>

4.1. Pavadinimas „Edam Holland“

4.2. Aprašymas „Edam Holland“ yra natūraliai brandintas vidutinio kietumo sūris. Jis gaminamas Nyderlanduose iš karvių pieno, gauto Nyderlandų pieno ūkiuose, ir brandinamas iki vartoti tinkamos būklės brandinimo kameroje Nyderlanduose. <...>“

Ginčo aplinkybės

- 8 Ginčo aplinkybės buvo išdėstytos skundžiamos nutarties 1–7 punktuose:

„1 2008 m. kovo 1 d. <...> Komisija, vadovaudamasi [pagrindinio] reglamento 6 straipsnio 2 dalimi, paskelbė įregistravimo paraišką. Šioje *Nederlandse Zuivelorganisatie* (toliau –NZO) paraiškoje, kurią Komisijai pateikė Nyderlandų Karalystė, buvo prašoma įregistruoti saugomą geografinę nuorodą <...> „Edam Holland“ [(toliau – aptariama SGN)].

2 2008 m. birželio 26 d. ieškovė <...>, remdamasi [pagrindinio] reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, pateikė Vokietijos valdžios institucijoms prieštaravimo pareiškimą dėl aptariamą SGN įregistravimo.

Šiame prieštaravimo pareiškime ieškovė apibūdino save kaip sūrio „Edam“ gamintojų ir platintojų susivienijimą, kuriam priklausančios įmonės 2007 m. pardavė 141 385 tonas sūrio „Edam“ (94 361 toną pagamino jos pačios). Grindžiant prieštaravimo pareiškimą, be kita ko, buvo pažymėta, kad, be aiškių paaiškinimų, pavadinimo „Edam Holland“ įregistravimas kenktų bendrinio pavadinimo „Edam“ vartosenai.

- 4 2008 m. liepos 18 d. Vokietijos Federacinė Respublika pateikė Komisijai prieštaravimo pareiškimą dėl aptariamoms SGN įregistravimo. 2008 m. birželio 26 d. ieškovės prieštaravimo pareiškimas (žr. šios nutarties 2 punktą) buvo pridėtas prie Vokietijos Federacinės Respublikos prieštaravimo pareiškimo.
- 5 2008 m. spalio 21 d. Komisija Nyderlandų Karalystei pranešė, kad, jos nuomone, Vokietijos Federacinės Respublikos prieštaravimas yra priimtinas. Ji taip pat paragino Nyderlandų Karalystę ir Vokietijos Federacinę Respubliką pradėti atitinkamas konsultacijas, kad pasiektų susitarimą, kaip numatyta [pagrindinio] reglamento 7 straipsnio 5 dalyje.
- 6 2009 m. gegužės 29 d. Nyderlandų Karalystė informavo Komisiją, kad jai nepavyko susitarti su Vokietijos Federacine Respublika.
- 7 2010 m. gruodžio 2 d. Komisija priėmė [ginčijamą] reglamentą. Iš aptariamoms SGN specifikacijos matyti, kad sūris „Edam Holland“ gaminamas Nyderlanduose iš karvių pieno, gauto Nyderlandų pieno ūkiuose (specifikacijos 4.2 punktas).“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

- 9 2011 m. vasario 23 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės ieškinį; juo ji paprašė panaikinti ginčijamą reglamentą.
- 10 Nyderlandų Karalystei ir NZO leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos, kuri paprašė atmesti ieškinį, reikalavimų.
- 11 Manydamas, kad viskas pakankamai aišku iš bylos dokumentų, Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 113 straipsniu, nusprendė šią bylą nagrinėti nesiimdamas tolesnių veiksmų ir ieškinį atmetė kaip nepriimtina.

Šalių reikalavimai

- 12 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:
 - visų pirma panaikinti skundžiamą nutartį ir ginčijamą reglamentą,
 - nepatenkinus šio prašymo, panaikinti skundžiamą nutartį ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.
- 13 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.
- 14 Nyderlandų Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą.
- 15 NZO Teisingumo Teismo prašo:
 - visų pirma atmesti apeliacinį skundą,

- nepatenkinus šio prašymo, jeigu apeliacinis skundas būtų priimtas, gražinti bylą Bendrajam Teismui ir
- nepatenkinus ir šio prašymo, jeigu apeliacinis skundas būtų priimtas, o Teisingumo Teismas nuspręstų sprendimą dėl šio ginčo priimti pats, palikti galioti ginčijamą reglamentą.

Dėl apeliacinio skundo

- 16 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnį, jeigu apeliacinis skundas arba jo dalis yra akivaizdžiai nepriimtini arba nepagrįsti, šis teismas gali bet kuriuo metu, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklauses generalinį advokatą, nuspręsti motyvuota nutartimi visiškai arba iš dalies atmesti apeliacinį skundą.
- 17 Ši nuostata taikytina šio apeliacinio skundo atveju.
- 18 Apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė nurodo keturis pagrindus.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Apeliantės argumentai

- 19 Pirmajame pagrinde apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nepripažindamas jos suinteresuotumo pareikšti ieškinį, kylančio iš aplinkybės, kad ginčijamame reglamente nenurodyta, jog žodis „Edam“ yra bendrinis pavadinimas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, ir kad dėl to jis gali toliau būti naudojamas prekiaujant sūriais. Tokio patikslinimo nebuvimas daro didelę žalą apeliantės teisei padėčiai, nes, remiantis Teisingumo Teismo praktika, galima teigti, jog egzistuoja prezumpcija, kad kiekvienas sudėtinio pavadinimo elementas saugomas atskirai. Todėl apeliantės suinteresuotumas pareikšti ieškinį yra įrodytas, o Bendrasis Teismas klaidingai atmetė jos ieškinį kaip nepriimtina.
- 20 Komisija ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 21 Darant aiškią nuorodą į pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, ginčijamo reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „pavadinimą „Edam“ galima ir toliau naudoti“. Iš tikrųjų šioje pagrindinio reglamento nuostatoje buvo nustatyta, kad kai žemės ūkio produkto ar maisto produkto pavadinimas, kuris naudojamas saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registre įregistruotame pavadinime, yra bendrinis, šio pavadinimo komercinis naudojimas nepažeidžia minėto įregistruoto pavadinimo apsaugos. Būtent todėl ginčijamo reglamento 1 straipsnyje Komisija nusprendė, kad dėl to, jog yra bendrinis, pavadinimas „Edam“ gali ir toliau būti naudojamas Sąjungos teritorijoje, jeigu laikomasi Sąjungos teisės sistemoje taikomų principų ir taisyklių, nepaisant aptariamų SGN registracijos.
- 22 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamos nutarties 29 ir 30 punktuose nuspręsdamas, kad apeliantės nariai negautų jokios naudos, jei ginčijamas reglamentas būtų panaikintas, nes šiame reglamente nustatyta, jog pavadinimas „Edam“ gali ir toliau būti naudojamas būtent prekiaujant sūriais, jeigu laikomasi Sąjungos teisės sistemoje taikomų principų ir taisyklių.
- 23 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Apeliantės argumentai

- 24 Antrajame pagrinde apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis iškreipė faktines aplinkybes, kuriomis ji grindė savo argumentą, jog ginčijamu reglamentu sukeliama kliūčių jos narių ūkinei veiklai, kurią vykdydami jie į Nyderlandus tiekia pieną, kuris gali būti perdirbamas į sūrį „Edam“. Grįsdama antrąjį pagrindą apeliantė daro nuorodas į faktines aplinkybes ir įrodymus, kad toks tiekimas realiai vyksta, pažymi, kad jokia kita proceso šalis jos teiginių neginčijo, ir daro išvadą, jog Bendrasis Teismas iškreipė faktines aplinkybes nusprenddamas, jog šis apeliantės argumentas nepagrįstas faktais. Beje, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas įvairiais aspektais iškreipė faktines aplinkybes, kuriomis remiasi skundžiamos nutarties 41 punkte.
- 25 Komisija ginčija apeliantės argumentus, kuriais ji grindžia šį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 26 Visų pirma reikia priminti, kad pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinėje instancijoje nagrinėjami tik teisės klausimai. Tik Bendrasis Teismas turi kompetenciją konstatuoti ir vertinti reikšmingas faktines aplinkybes ir vertinti įrodymus. Taigi faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, nebent jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (Sprendimo *ICF / Komisija*, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, 26 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 27 Tačiau šioje byloje grįsdama antrąjį pagrindą apeliantė tik daro nuorodą į Bendrajam Teismui pateiktas faktines aplinkybes ir įrodymus dėl tam tikrų jos narių į Nyderlandus patiekto pieno kiekio ir tuo remdamasi daro išvadą, kad jos narių ūkinei veiklai kyla kliūčių dėl ginčijamo reglamento, nes jie nebegali parduoti Vokietijoje pagaminto pieno, iš kurio Nyderlanduose galėtų būti gaminami aptariamoms SGN saugomi sūriai. Taip apeliantė prašo Teisingumo Teismo konstatuoti ir įvertinti aplinkybes nenurodydama, kaip jos buvo iškreiptos, o tai nepriskiriama šio teismo kompetencijai.
- 28 Beje, dėl argumentų, susijusių su skundžiamos nutarties 41 punktu, kuriame Bendrasis Teismas daro išvadą, kad apeliantė negalėjo įstoti į bylą atstovauti tų savo narių, kurie gamina pieną, interesų, pakanka konstatuoti, kad, kaip pati apeliantė pripažįsta ieškinio 32 punkte, šie argumentai susiję su Bendrojo Teismo vertinimu, atliktu siekiant išsamumo. Todėl šie argumentai turi būti atmesti kaip nereikšmingi, nes bet kuriuo atveju jais remiantis nebūtų galima panaikinti skundžiamos nutarties.
- 29 Remiantis išdėstytais argumentais darytina išvada, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepriimtinas.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

Apeliantės argumentai

- 30 Trečiajame pagrinde apeliantė teigia, kad Bendrais Teismas padarė teisės klaidą dėl to, kad nepripažino jos suinteresuotumo pareikšti ieškinį, kylančio iš jai pagal pagrindinį reglamentą suteiktos teisės pareikšti prieštaravimą.
- 31 Komisija ginčija apeliantės pateiktus argumentus šiam pagrindui pagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 32 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje buvo nustatyta, kad visi teisėtą interesą turintys fiziniai ar juridiniai asmenys, įsisteigę ar gyvenantys arba valstybėje narėje, išskyrus saugomos kilmės vietos nuorodos ar saugomos geografinės nuorodos įregistravimo paraišką pateikusių valstybę narę, arba trečiojoje šalyje, gali pateikti prieštaravimą dėl numatomos registracijos, pateikdami tinkamai pagrįstą pareiškimą.
- 33 Tos pačios šio straipsnio dalies antroje pastraipoje vis dėlto nustatyta, kad valstybėje narėje įsisteigę arba gyvenantys asmenys šį pareiškimą turi pateikti tai valstybei narei, kad ši galėtų pasinaudoti šio straipsnio 1 dalies jai suteikta teise pateikti prieštaravimą.
- 34 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamos nutarties 42 punkte konstatavęs, kad teisėtą interesą turintys ir valstybėje narėje įsisteigę ar gyvenantys fiziniai ir juridiniai asmenys neturi galimybės pateikti prieštaravimo tiesiogiai Komisijai.
- 35 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti trečiąjį pagrindą kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo

Apeliantės argumentai

- 36 Ketvirtajame pagrinde apeliantė teigia, kad jos nariai konkuruoja su Nyderlandų sūrių, saugomų aptariamoms SGN, gamintojais. Jos nuomone, parduodama daugybė produktų pavadinimu „Edam“, o pavojus supainioti, kurį dėl to patiria vartotojas, įrodo, kad visi „Edam“ produktai konkuruoja rinkoje.
- 37 Be to, apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę būti išklaustyti. Bendrasis Teismas iš tikrųjų privalėjo šalims suteikti galimybę papildyti savo argumentus dėl apeliantės narių parduodamų produktų pavadinimu „Edam“ ir produktų, kuriems taikoma aptariama SGN, konkurencinės padėties egzistavimo, nes Bendrasis Teismas nusprendė, jog šio konkurencinio ryšio apeliantė neįrodė, o Komisija pritarė šios apeliantės pareikštam prieštaravimui dėl aptariamoms SGN registracijos ir taip pripažino, kad pastaroji turi „teisėtą interesą“, kurio reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį, kad būtų galima pateikti tokį prieštaravimą.
- 38 Apeliantė taip pat neigia Bendrojo Teismo argumentus, išdėstytus skundžiamos nutarties 44–46 punktuose, kuriuose teigiama, kad pagrindinio reglamento tikslas buvo sukurti vienodas konkurencijos sąlygas produktams su kilmės vietos nuoroda, kad ginčijamu reglamentu nesiekama panaikinti apeliantės narių turimos teisės ir kad bet kuriuo atveju apeliantės argumentais negalima įrodyti, jog jos nariams minėtas reglamentas daro tiesioginį poveikį.
- 39 Komisija ginčija apeliantės pateiktus argumentus šiam pagrindui pagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 40 Pirmiausia dėl argumento, susijusio su Nyderlandų sūrių, saugomų aptariamoms SGN, gamintojų ir apeliantės narių konkurencija, pakanka konstatuoti, kad apeliantė, apsiribodama tam tikrų ieškinio pirmojoje instancijoje ištraukų pateikimu, tvirtina, jog Bendrasis Teismas iškraipė jos pateiktus įrodymus ir faktines aplinkybes, tačiau nenurodo, kaip juos iškraipė. Todėl tokie argumentai turi būti atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtini.

- 41 Paskui dėl apeliančios argumentų, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę būti išklaustyti, pakanka (nesant reikalo nagrinėti, ar Komisija iš tikrųjų pripažino, kad apeliančią turi „teisėtą interesą“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį) pažymėti, jog 2013 m. lapkričio 15 d. Bendrasis Teismas, taikdamas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių atsakyti į kelis klausimus, susijusius, be kita ko, su apeliančios suinteresuotumu pareikšti ieškinį. Tuo remiantis darytina išvada, kad pastarosios argumentas, jog Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę būti išklaustyti, yra akivaizdžiai nepagrįstas.
- 42 Galiausiai dėl apeliančios argumentų dėl skundžiamos nutarties 44–46 punktų pakanka konstatuoti, kad, kaip apeliančią pati pripažįsta apeliacinio skundo 58, 61 ir 63 punktuose, jie susiję su Bendrojo Teismo vertinimu, atliktu siekiant išsamumo, todėl šie argumentai turi būti pripažinti nereikšmingais.
- 43 Remiantis visais išdėstytais argumentais darytina išvada, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtinas ir nepagrįstas.
- 44 Tokiomis aplinkybėmis visą apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.
- 46 Kadangi Komisija prašė iš apeliančios priteisti bylinėjimosi išlaidas, o apeliančią bylą pralaimėjo, tai iš jos reikia priteisti šios institucijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 47 Remiantis Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalimi, taikytina apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, Nyderlandų Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 48 Remiantis šio reglamento 184 straipsnio 4 dalimi reikia nuspręsti, kad NZO taip pat padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nutaria:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.* bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Nyderlandų Karalystė ir *Nederlandse Zuivelorganisatie* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.